

ŁOZOWSKI Jerzy

Jerzy Łozowski
1909 - 1987 ps. „Antoni” „Prodeci”

Urodził się 30 grudnia 1909 r. w Słójce pow. sokół-
skiego, w rodzinie ziemniarskiej jako syn Michała i
Eugeni Annienhow.

Gimnazjum ogólnokształcące kobiety w Grodnie, zdając
maturę w 1930 r.

stopniowo odbywał służbę wojskową w Szkole Podcho-
wanych Pierwszej Kavalarii w Giedziogrodzie, którą kończył
w 1932 r. z przydziałem do 1 Pułku Strzelców
Kucyńskich w Suwałkach; awansowany na podporuc-
znika jest 1.01.1934 r.

W 1933 r. wstąpił na Wydział Lekarski Uniwersy-
tetu Stefana Batorego w Wilnie, który kończył w
1939 r. uzyskując dyplom lekarza.

Wrazem studiów pracuje jako wolontariusz w Zakładzie
Patologii Ogólnej i Eksperymentalnej Uniwersytetu. Pro-
wadził badania naukowe z których napisał pracę „Ba-
dania nad sterowaniem jonów wodorowych w podłożu
„Bezrothi” w zakresie alkalicznym” ogłoszoną w roczniku
„Medycyny doświadczalnej i porównawczej” w 1936 r.

Kompanię 1939 r. odbywał jako dowódca plutonu
w pułku zwiadowców 76 Pułku Piechoty z Grodna
wchodzącego w skład 29 Dywizji Piechoty w Armii
Odrzutowej „Prusy”. Walczył na linii rz. Pilicy potem

2
w lasach Spalskich, ⁻²⁻preprawił się przez Wisłę pod magnu-
szewem z kierunkiem marszu na Włodawę, mijając Konen-
trejki cofających się i wrótych oddziałów. Walczył z Niem-
cami w końcu września pod czołmem Lubelskim w oddziale
dowodzonym przez mjr Włodarkiewicza z którym po kapi-
tułcei Warszawy organizuje ochotniczy oddział partyzancki.
Śledził bojowy honory 12 października w lasach Lubartows-
kich i powrócił do Wilna.

Do jesieni 1941r przebywał w Wilnie i na Litwie, poczt-
hows pracuje fizycznie w lesie a potem w literackich
plecówkach służby zdrowia jako lekarz.

W listopadzie 1941r przenosi się z żoną Haliną do
Ostrowny pow. Szumaryn Nowogródzki, ~~miej~~ miasteczko na
terenie Reichu gdzie podejmuje pracę w ośrodku zdrowia
jako lekarz, wkrótce też zostaje zaprzynięzony na Różę
Z.W.Z. z ps. "Antoni".

Opiekuje się chorymi żołnierzami Konspiracji i ich
rodzinami a także również pionierami w Okręgu Nowog-
ródzkim rannymi partyzantami, organizuje stacje
sanitarne meliny.

W czerwcu 1942r po usypie miejscowej ~~siatki~~ Konspiracji
zostaje przez siatkę preemisjony do miasteczka Żołudki
w tymże samym powiecie ale już na terenie Ostlandu,
gdzie nadal kontynuuje tę samą podwójną działal-
ność.

W kwietniu 1944r w wyniku narastającego zagrożenia
dekonspiracji zostaje zabrany z żoną Haliną z
Żołudki przez patrol partyzancki i przetransporto-
wany do stajonującego w pobliżu I batalionu 77p.p
AK. dowodzonego przez kpt "Zycho" (Władysław Zogro)

Przywozi ze sobą znaczną ilość leków, narzędzi chirurgicznych i środków opatrunkowych. Obejmuje stanowisko lekarza batalionowego, a zimą pielęgniarką z zadaniem bieżącego leczenia chorych i rannych żołnierzy jako i członków kompanii z równoczesną organizacją punktu sanitarnych w kompaniach i przygotowanie sanitarnego do potrzeb bojowych w ramach planu „Buzze”

Po zwycięskiej walce z Niemcami I kompanii por. „Lue” (Jan Kwasiewicz) pod Sucharami w dn 16.5.44 opatrzył 8 rannych w przeciwryzyjnej sali operacyjnej w lesie w miejscowości Sucharami, przygotowując ich do dalszego transportu do szpitala polowego. Zgrupowanie.

Rozem z macierzystym batalionem, na czele szlify i tabore sanitarnego „Anton” wchodzi w skład kombinowanego oddziału „Bagatelke” dowodzonego przez mjr „Kotwicze” z kierunkiem marszu do Purony w Talibochy, zmienił na kierunku austerli- operacje „Ostra Brama”

W trakcie walki pod Turim i Kriathowem opatrzył rannych w tym ciężko rannego dowódcę mjr „Kotwicze”, przeprowadził pierwsze niezbędne zabiegi chirurgiczne w warunkach marszowych, organizując odciec rannych przyjeździe i leczenie w szpitalu polowym cywilnym w Suchobielach. Zabezpieczenie też przewóz rannego dowódcy do szpitala polowego Obregu Wileńskiego.

Przed atakiem na Wilno jest współorganizatorem
wyniesienia punktu sanitarnego w majątku Szuja-
-ry dla przyjęcia rannych z bitwy wileńskiej.

Po wrojeniu przez Sowieców, razem z rannymi
i personelem lekarzo-pielęgniarskim Okręgu Wilno trafił
do szpitala w kolonii Wileńskiej, gdzie pracuje do
jesieni 1944r. Aż do czasu pobytu tam rannych.
Potem ukrywa się w Wilnie i na Litwie, do Polski
repatriuje się w 1945r.

Po przyjeździe do Polski do 1973 pracuje w szpitalu
szpitali woj. pomorskiego i pomorskiego a także
w lecznictwie i przemysłowym Bydgoszczy. Równocześnie
dokształca się i zdobywa w 1955r specjalizację I°
w zakresie chorób wewnętrznych.

Koncowy okres swego życia poświęca całkowicie
homeopatii. Studia w tym zakresie rozpoczyna w 1973r
i kontynuuje do 1983r pod kierunkiem i przy
współpracy z dr med. Kurta Ellinga z Kassel (RFN)
i dr Elzasa Tiedemanns. (Równocześnie zapoczą-
tkowuje i rozwija praktykę lecznictwa homeopatycznego
w Bydgoszczy, stając się znanym i cenionym lekarzem
tej specjalności. Zostaje w Niemczech zech. umieszczone
na liście nr 4 lekarzy, którzy pomogli zwrócić kleszczy-
ni homeopatii.

Szkołą w kraju liczne zastępy zwolenników homeo-
patii pisze ~~razem~~ jednocześnie książkę „Zarys homeopatii”
która została wydana po jego śmierci w 1991r przez

praca Zakładu Wydawnictw Medycyny Naturalnej w
Korolinie.

źródła;

Opracował

1) Osiedlenie Koriniens Bogile
ps. „Sawho” adiutante I bet 77p.p HK.

Jeny Prozorulin

2) Jan Erdmann droga do Ostrej Pramy
PWN W-ua 1990

3) własne wspomnienie.